

Spm. nr. S 120

4) Til fødevareministeren af:

Thorkild B. Fransgaard (FP):

»Kender ministeren til lignende eksempler på fiskeskippere, der på baggrund af grundløse mistanker om for meget bifangst i lasten har mistet penge, jf. spørgsmål nr. S 119, og i bekræftende fald, hvor mange eksempler kender ministeren til?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen på side 13 i Fiskeritidende af 2. april 1998 om kontrolchikane.

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen): Fiskeridirektoratet har i anledning af spørgsmålet undersøgt omfanget og karakteren af opbringningen af danske fartøjer af den norske kystvagts inden for de seneste år.

Direktoratet har oplyst, at de norske myndigheder i 1996 opbragte 3 danske fartøjer, og at der hverken i 1997 eller i indeværende del af 1998 er foretaget opbringninger.

Fartøjerne er naturligvis udelukket fra fiskeri i det tidsrum, hvor kontrolforretningen gennemføres. Og der kan således indirekte være tale om et tab i forbindelse med, at fiskeriet ikke umiddelbart kan videreføres. Det kan imidlertid ikke være anderledes, og det gælder i princippet ved enhver kontrol, herunder også ved kontrol i Danmark.

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Jeg forstår på ministerens svar, at man har undersøgt det, og at der ikke har været tale om, at der er blevet opbragt skibe i norsk havn. Så må jeg jo så konstatere, at det, der står her i Fiskeritidende, ikke er rigtigt. Men hvad der er rigtigt, skal jeg selvfølgelig ikke vurdere her, men jeg tror nu meget på fiskerne.

Yderligere forstår jeg på svaret, at det er normal procedure – hvis jeg har hørt rigtigt – at hvis man ønsker det, så kan man tvinge en fisker i havn og bede ham deponere penge, i det her tilfælde 150.000 kr., inden han får lov til at tage ud at fiske lovligt igen, selv om det så viser sig, han ikke har gjort noget forkert.

Det mener jeg ikke at man kan i et retssamfund som vores, og den mening bliver jeg ved med at have, og jeg håber, at ministeren endnu en gang vil se på det.

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen): Jamen jeg synes, at det er vigtigt at få sagt til hr. Fransgaard, at jeg er enig, hvis det skal forstås på den måde, at man selvfølgelig ikke bare på må og få kan bringe både i havn og påføre dem de problemer, der er forbundet med det. Der skal selvfølgelig være en ordentlig begrundet mistanke. Ellers ville det jo være chikane, og jeg tror heller ikke på andet, end at det foregår sådan.

Det, jeg så prøver at gøre opmærksom på, er, at når vi har den slags ordninger, så er det klart, at fiskeriet bliver indskrænket i den forholdsvis korte tid, det gerne skulle tage at undersøge, om der var noget i det forhold eller der ikke var noget i det.

Det her handler jo ikke om, at jeg synes, at man til enhver tid og ved enhver lejlighed skal have lov til at tvinge danske fiskere i havn samt påtvinge dem store omkostninger. Det skal selvfølgelig være på baggrund af en konkret mistanke, som man går efter, og så skal Fiskerikontrollen selvfølgelig også have mulighed for at udøve sine forretninger. Det er jo i øvrigt til gavn for de mange fiskere, der prøver at fiske lovligt, at vi får fat i dem, der ikke kan finde ud af spillereglerne. Ellers er det på bekostning af dem, som kan finde ud af spillereglerne.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 126

5) Til fødevareministeren af:

Christian H. Hansen (DF):

»Vil ministeren garantere, at staten også i fremtiden vil påtage sig et økonomisk medansvar i forbindelse med nedslagtning af inficerede svine- og kvægbesætninger?«

Skriftlig begrundelse

Det er urimeligt, at regeringen fralægger sig et økonomisk medansvar, når eksempelvis salmonellasmittede svinebesætninger skal nedslagtes. Det er spørgerens opfattelse, at det er i hele samfundets interesse, at forbrugerne kan være sikre på, at det kød, de spiser, ikke er inficeret, og derfor må det også være rimeligt, at hele samfundet – via statskassen – er med til at sikre, at de inficerede besætninger nedslagtes,